

Διασκευή
από το παραμύθι
της Φυλλιώς Νικολούδη:
"Το χαρούμενο λιβάδι"

ΦΟΛΟΙ

ΜΕΛΙΣΣΟΥΛΑ:

Τι όμορφη μέρα σήμερα! Όταν μπαίνει η άνοιξη όλα γίνονται πολύ όμορφα! Ελάτε να παίξουμε όλες μαζί!

ΠΑΣΧΑΛΙΤΣΑ:

Φίλες μου μη με κουράσετε σήμερα. Δεν θέλω να ιδρώσουν τα φτερά μου! Δέστε πως λάμπουν στον ήλιο!

1η ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ:

Κοιτάξτε τι όμορφες που είναι οι μαργαρίτες! Δεν χορταίνω να τις βλέπω!

2η ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ:

Είναι πολύ χαρούμενες. Μακάρι να είναι πάντα αγαπημένες μεταξύ τους και να έχουν πάντα φίλους στη ζωή τους. Είναι πολύ σημαντικό να έχεις κάποιον στις χαρές και στις λύπες της ζωής σου.

1^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ:

Μπα! Τι είναι αυτό το παράξενο πλάσμα που ξεφύτρωσε πλάι μας; Πως βρέθηκε εδώ; Κοίτα πως είναι έχει αγκάθια στο κοτσάνι του! Είναι πολύ άσχημο! Ε! μαργαρίτες για ελάτε όλες εδώ!

.....

Οι ρίζες σου απλώνονται πιο βαθιά από τις δικές μου!

.....

Μοιάζεις με την παπαρούνα. Είσαι κατακόκκινη σαν και αυτήν!

2^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ:

Α! Όστε αυτό είναι. Παπαρούνα! Πρώτη φορά βλέπω τέτοιο λουλούδι!

.....

Πως βρέθηκε στο δικό μας λιβάδι; Είναι διαφορετική από εμάς. Προσέξτε μπορεί να σας κάνει κακό! Δεν την θέλω! Να φύγει από κοντά μου! Θα την ξεριζώσω!

3^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ:

Αυτή είναι κατακόκκινη! Και εμείς ολόασπρες! Κοίτα πόσο διαφέρει από εμάς! Κοίτα πόσο άγρια είναι τα φύλλα της!

4^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ:

Και το κοτσάνι της είναι όλο αγκάθια! Μας χαλάει την ομορφιά του λιβαδιού. Αδύνατο να ανεχτώ εγώ, μια άσπρη, κάτασπρη μαργαρίτα, να μείνω μαζί της. Δε θέλω ένα τέτοιο λουλούδι δίπλα μου. Δε το θέλω!

5^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ:

Τι λες; Κι αν δίπλα σ' αυτή την παπαρούνα ξεφυτρώσει κι άλλη και κάνουν παπαρουνάκια, τότε θα γεμίσει το λιβάδι μας. Δε θέλω τα παιδάκια μου να παίζουν μαζί τους.

6^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ:

Και τι πειράζει;

.....

Να μείνει, δεν μας πειράζει.

.....

Και εμείς οι μαργαρίτες διαφέρουμε μεταξύ μας κι όμως ταιριάζαμε.

.....

Και τι νομίζετε το χρώμα μας κάνει να είμαστε όλες ίδιες; Ωραία είμαστε όλες άσπρες. Και λοιπόν; Για δείτε τα πέταλά σας είναι ίδια σε όλες; Κοιτάξτε τα φύλλα μας, άλλες έχουμε περισσότερα και άλλες λιγότερα. Άλλες είμαστε μικρότερες και άλλες μεγαλύτερες. Και τα κοτσάνια μας είναι το ίδιο μεγάλα σε όλες; Κι οι ρίζες μας απλώνονται το ίδιο στα βουνά κι στους κάμπους; Δεν έχουμε όλες τις ίδιες συνήθειες;

7^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ:

Όχι, όχι όχι!!! Δεν μπορώ να το ανεχτώ! Εμείς τι δουλειά έχουμε να ανακατευόμαστε με τις παπαρούνες; Καλά δεν καθόμαστε στο λιβάδι μας, στην ησυχία μας; Μπελάδες θέλετε να βάλουμε μέσα στο κεφάλι μας;

.....

Κοίτα τα φύλλα μου είναι πιο μακριά από τα δικά σου. Και το κοτσάνι μου είναι πιο χοντρό από το δικό σου!

8^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ:

Μα τι λέτε! Εγώ δεν την θέλω. Δεν την ανέχομαι! Να την ξεριζώσουμε και να την διώξουμε από το λιβάδι μας! Είναι διαφορετική από εμάς! Πως μπορούμε να ταιριάξουμε;

.....

Πως διαφέρουμε μεταξύ μας αφού είμαστε όλες άσπρες;

ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ:

Δεν ξέρω τι γίνεται. Εγώ πάντως θα κάτσω εδώ δεν θα τους ενοχλώ και μετά βλέπουμε.

.....

Με μεγάλη μου χαρά! Είναι πολύ ωραίο να έχεις φίλους! Τώρα που βρήκα τους δικούς μου δεν τους αφήνω. Η φιλία είναι σημαντική και πολύτιμη γιατί γεμίζει την ψυχή μας με αγάπη και ο κόσμος γίνεται καλύτερος!

ΓΙΑΓΙΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ:

Μα τι είναι αυτά που λέτε! Ο παππούς σας, που είχε πολλούς φίλους, μου έλεγε πως υπάρχουν κι αλλού λιβάδια που έχουν μαργαρίτες και παπαρούνες μαζί. Αυτός και οι φίλοι του περνούσαν πολύ ωραία εκεί, γιατί και οι παπαρούνες είναι λουλούδια σαν κι εμάς. Γι' αυτό, εγώ σας λέω να την αφήσουμε να μείνει μαζί μας. Δεν πρόκειται να μας κάνει κανένα κακό.